GENT
OPINIÓ
CULTURA
MOIANÈS
POLÍTICA
CRÒNICA

La Tosca

MOIÀ Juliol-Agost 2018 núm. 778

Inauguració de l'ampliació del BCN Drone Center
Carles Illa, el *fotògraf del temps*
La gent gran de Moia celebra els 40 anys de l'Esplai

El Moianès ja té comissaria de Mossos

Carles Illa, el *fotògraf del temps*

Jaume Clarà, Josep Font

Carles Illa en una selfie *feta amb el dron, a Sant Cugat de Gavadons (fot. C.I.C. - Moià)*

«Cada dia, actualment, em llevo a tres quarts de sis del matí. Me'n vaig cap a Collsuspina, que és el lloc on hi ha una millor vista, em situo per damunt del Garet, cap a la Pollosa, i veig la sortida del sol. Faig diverses fotografies i, com que a Moià hi surt un quart d'hora o vint minuts més tard, ho aprofito i després enganxo la sortida del sol a Moià, on ja puja més rabent. Avui he vist que hi havia unes boirines cap a Castellterçol i he vingut cap aquí.»

Parlem amb Carles Illa i Casanova el dissabte 30 de juliol havent dinat. En el programa El Temps *de TV3 han publicat la fotografia de les boirines de la Fàbrega, tot i que ho han fet com a primera de les dues fotos inicials, que posen sense retolar. Si bé Illa se'n queixa* —«Costa molt que et treguin les fotos; abans érem pocs i ara som molts... No se surt tant, suposo que al principi feia més gràcia que hi sortís el Moianès... Ara ha d'haver-hi algun fenomen meteorològic extraordinari perquè t'hi posin...»—, *la veritat és que la presència mediàtica de les seves fotografies en els mitjans de comunicació del nostre país és important. Per això LA TOSCA ha volgut parlar amb ell. Reprenguem el relat.*

«Encara que cada dia fotografiïs la sortida del sol, cada dia és diferent. Avui, com us deia, hi havia boirines cap a la part de la Fàbrega... Al cap d'una estona arribo a casa amb trenta o quaranta fotos. Les porto en format RAW [en anglès, 'cru'], amb el qual et quedes amb tots els colors i tots els tons de la realitat, i aquí a a casa les *revelo* (també podeu dir que les edito, però per a mi les revelo), les passo a un programa i les redimensiono, perquè cada una d'elles té entre 25 i 30 MB en brut i jo les deixo petites, a punt d'enviar per la xarxa. És el moment en què les poso a Twitter i a Facebook amb links al *Meteocat*, *Arameteo, Meteo8aldia*... per compartir-les.»

L'afició de Carles Illa per la fotografia ve de lluny. «Sempre m'ha interessat. A vint anys ja tenia un laboratori a casa, un quarto fosc. Em revelava les meves fotos,

Primera sortida de sol d'aquest any i posta d'un dia d'hivern (fot. C.I.C. - Moià)

en blanc i negre, i hi experimentava: intentava fer sortir dues imatges en la mateixa foto, que la mateixa persona hi sortís dues vegades... Però quan va sortir el color, com que els productes químics a utilitzar i la maquinària necessària eren molt més cars, ho vaig deixar estar. Vaig continuar fent alguna cosa en blanc i negre i la resta la portava a revelar a cal Renom.»

«En una nova etapa em vaig dedicar a la diapositiva. Tiraves un carret de la casa Kodak i l'enviaves a Madrid a revelar. S'havia de projectar, però la foto de la diapositiva tenia tots els colors naturals, a diferència de les impressions en paper. Era el negatiu projectat.»

«I va anar passant el temps. Ja abans de l'arribada del digital, portava a revelar fotos i, si en feia trenta-sis, ja sabia que només se'n podrien aprofitar vuit o deu. Em posava a costat de la Maria Alba, a cal Renom, i li seleccionava les fotos que volia. En molts casos ja no me les feia revelar en paper i, cap al final, ja les feia posar en un CD: s'enviava una llista a la Kodak i al cap d'un temps rebies un CD on cabien 104 fotos digitalitzades.»

Carles Illa, com molts altres treballadors del sector bancari del nostre país, es pre-jubilà jove, amb cinquanta-vuit anys. La fotografia ha estat una de les aficions que hi sortiren guanyant de la nova situació, però no solament aquesta. Altres àmbits d'interès també han estat el món web i la meteorologia. Ja força abans de cloure la carrera laboral, Illa havia fet possible que LA TOSCA estigués a la xarxa. Això succeïa l'any 1996: «En estones de lleure ja havia començat a digitalitzar la revista, en principi teclejant de nou els articles i, des que va sortir el format PDF, amb aquest format. Me'n vaig ocupar fins al 2011.»

«Relacionat amb LA TOSCA va venir també l'interès per la meteorologia. La revista publica les dades de l'observatori de l'Escola Pia, però jo volia treballar més les dades: fer diagrames, gràfics... de la temperatura de cada any. Però anar buidant les dades, picant-les... era molt lent. I l'any 2006 em vaig decidir a posar l'estació meteorològica, a partir de la qual extrec totes les dades.»

Com afirma Illa, la meteorologia l'ha portat a la fotografia, i a l'inrevés, i tot amb l'ús de les eines informàtiques i la presència a la xarxa a través dels diversos canals que aquesta ofereix. Però no s'està de reconèixer: «En fotografia he anat innovant de manera autodidacta, no he fet mai cursos. I en meteorologia també sóc molt profà. Mantinc la pàgina [*www.elmoianes.net*] a nivell de donar informació a tothom i oferir un servei de meteorologia local o comarcal. Formo part, per exemple, de la xarxa *Meteoclimàtic.*»

Fruit de tot plegat, Carles Illa s'ha convertit en un referent «mediàtic» del Moianès. Així, el passat 18 de juny era entrevistat pel programa Els Matins *de TV3 en relació a haver estat el Moianès una de les comarques amb més pluviositat durant aquesta primavera. Acabem la conversa amb l'explicació d'aquest fet.*

«Van pujar els de TV3 perquè volien veure els efectes de les pluges de la primavera al Moianès, ja que hi ha plogut molt. A finals de maig estàvem gairebé a 500 litres, quan a finals d'any normalment estem a 500-600. Però l'episodi fort va ser l'11 d'abril i ara pel juny venien a buscar grans saltants d'aigua. Els vaig dir que ara no veurien res, perquè aquí l'aigua es filtra. "Si veniu per veure l'efecte en la pagesia, se'n pot parlar..." Volien anar a la font de les Tàpies o al Molí d'en Brotons, però amb el material que porten no era viable... Llavors els vaig buscar altres llocs: els vaig acompanyar a la Fàbrega i a la resclosa de la colònia Jorba, en terme de Calders. A la Fàbrega hi havia baixat molta aigua, però ara ja no tanta, i a la resclosa va fer una mica de pena, perquè quan hi havia anat n'hi

baixava molta, però ara poca... A part de filmar això prèviament, van voler fer un directe en què també es veiés aigua, i se'm va ocórrer portar-los a Sant Quirze Safaja, al Parc de l'Aigua. També van anar a les coves del Toll: els vaig passar un vídeo de quan saltava l'aigua per la porta, quan s'havia inundat...»

Carles Illa ha guanyat diversos premis de fotografia i ha facilitat la projecció mediàtica de Moià i el Moianès, promocionant els paisatges de la comarca en uns mitjans que veuen centenars de milers de persones cada dia. La seva tasca de difusió és com una pluja fina que ha contribuït a posicionar el Moianès a Catalunya.

Fotografies de C. Illa a TV3